

طارق علی: قیام در فلسطین

۷ اکتبر ۲۰۲۳

<https://newleftreview.org/sidecar/posts/uprising-in-palestine>

برگردان به فارسی از نادر ثانی

توضیح: آنچه در زیر می آید ترجمه مقاله اخیر طارق علی نویسنده و تاریخدان بریتانیایی و عضو هیات ویراستاران مجله New Left Review در مورد بحران اخیر در نوار غزه است. ترجمه این مقاله تنها برای اطلاع بازدید کنندگان سایت از مواضع مختلف در مورد بحران اخیر در فلسطین می باشد.

در ماه دسامبر ۱۹۸۷، انتفاضه جدیدی در فلسطین آغاز شد و اسرائیل و همچنین نخبگان جهان عرب را متزلزل کرد. چند هفته بعد، نزار قبانی، شاعر بزرگ و قدیمی اهل سوریه، «سه گانه بچه های سنگ» را نوشت، که در آن نسل قدیمی رهبران فلسطینی را محکوم کرد – آنانی که امروزه توسط حکومت فاسد و همدست فلسطین (نه-) نمایندگی می شوند. در آن زمان این سروده قبانی در بسیاری از کافه های فلسطینی خوانده و خوانده شد:

"بچه های سنگ ها
اوراق ما را پراکنده کرده اند

مرکب روی لباس هایمان ریخت
ابتدال متون قدیمی را مسخره کرد...
ای فرزندان غزه
به آنچه پخش میکنیم اهمیت نده
به حرف ما گوش نده
ما اهل محاسبه ای خونسردانه هستیم
از جمع، از تفریق
جنگ های خود را به راه بیندازید و ما را تنها بگذارید
ما مرده و بی قبر هستیم
یتیمان بی چشم.
بچه های غزه
به نوشته های ما مراجعه نکنید
مثل ما نباشید
ما بتهای شما هستیم
ما را پرستش نکنید
ای دیوانگان غزه
هزار درود بر دیوانگان
عصر عقل سیاسی مدتهاست که رفته است
پس دیوانگی را به ما بیاموز..."

از آن زمان، مردم فلسطین هر روشی را برای دستیابی به نوعی از تعیین سرنوشت معنادار امتحان کرده اند. به آنها گفته شد: «از خشونت دست بردارید». آنها همواره این کار را کردند، به استثنای عملیات نادر انتقام جویانه ای که پس از جنایات اسرائیل به انجام رسیدند.

در میان فلسطینی های داخل و خارج از فلسطین، حمایت گسترده ای از بایکوت، پایان بخشیدن به سرمایه گذاری و تحریم ها وجود داشت: جنبشی مسالمت آمیز که در سراسر جهان در میان هنرمندان، دانشگاهیان، اتحادیه های کارگری و گاهی دولت ها مورد توجه قرار گرفت. ایالات متحده و خانواده ناتو آنگاه با تلاش بسیار برای جرم انگاری چنین حرکاتی در سراسر اروپا و آمریکای شمالی پاسخ دادند. آنان با کمک گروه های لابی صهیونیستی، ادعا کردند که تحریم

اسرائیل "یهودستیزانه" است. واقعیت این ادعا تا حد زیادی ثابت شده است. در بریتانیا، حزب کارگر "کیر استارمر Keir Starmer" هرگونه اشاره به «آپارتاید اسرائیل» را در کنفرانس ملی آتی خود ممنوع کرده است. جناح چپ حزب کارگر که از اخراج شدن میترسند، در این مورد سکوت کرده است. وضعیت وحشتناکی به وجود آمده است. در همین حال، اکثر کشورهای عربی برای تسلیم شدن به واشنگتن به ترکیه و مصر پیوسته اند. عربستان سعودی در حال حاضر با میانجیگری کاخ سفید در حال مذاکره برای به رسمیت شناختن رسمی اسرائیل است. به نظر می رسد انزوای بین المللی مردم فلسطین در حال افزایش است. مقاومت مسالمت آمیز راه به جایی نبرده است.

در تمام این مدت، ارتش اسرائیل در اوقات فراغت به فلسطینی ها حمله کرده و آنها را به قتل رسانده است، در حالی که دولت های پی در پی در اسرائیل تلاش کرده اند تا هر گونه امیدی برای تشکیل کشور را خراب کنند. اخیراً تعداد انگشت شماری از ژنرال های سابق اسرائیل و عوامل موساد اعتراف کرده اند که آنچه در فلسطین انجام می شود «جنایت جنگی» است. اما آنها فقط پس از بازنشستگی جسارت گفتن این حرف را به دست آورده اند. آنها در حالی که هنوز خدمت می کردند، کاملاً از شهرک نشینان فاشیست در سرزمین های اشغالی حمایت می کردند، در حالی که خانه ها را آتش می زدند، مزارع زیتون را ویران می کردند، سیمان در چاه می ریختند، به فلسطینی ها حمله می کردند و آنها را از خانه هایشان بیرون می کردند در حالی که شعار مرگ بر عرب سر می دادند. رهبران غربی نیز همینطور – آنها کسانی هستند که اجازه دادند همه اینها بدون کوچکترین اعتراضی به اجرا درآید. به قول قبانی، عصر عقل سیاسی مدت بسیار زیادی است که به پایان رسیده است.

سپس، یک روز، رهبری غزه شروع به مبارزه می کند. آنها از زندان در فضای باز خود خارج می شوند و از مرز جنوبی اسرائیل عبور می کنند و به اهداف نظامی و جمعیت شهرک نشینان حمله می کنند. فلسطینی ها ناگهان در صدر اخبار بین المللی قرار گرفتند. روزنامه نگاران غربی از اینکه فلسطینیها واقعاً در حال مقاومت هستند، شوکه و وحشت زده شده اند. اما چرا فلسطینیها نباید چنین بکنند؟ آنها بهتر از هر کس دیگری می دانند که دولت راست افراطی اسرائیل با حمایت آمریکا و اتحادیه اروپایی تابع آن، عکس العمل بسیار شدیدی

نشان خواهد داد. اما با وجود این، آنها حاضر نیستند کنار بنشینند و نظاره گر باشند که نتانياهو و جنایتکاران کابینه او به تدریج اکثر فلسطینیها را اخراج کرده یا به قتل برسانند. آنها می دانند که عناصر فاشیست دولت اسرائیل هیچ ابایی از صدور مجوز کشتار دسته جمعی اعراب ندارند. و آنها می دانند که باید با هر وسیله‌ای در مقابل این امر مقاومت کرد. در اوایل سال جاری، فلسطینی‌ها تظاهرات تل آویو را تماشا کردند و فهمیدند که کسانی که برای «دفاع از حقوق شهروندی» راهپیمایی می کنند، به حقوق همسایگان تحت اشغال خود اهمیت نمی دهند. آزمون بود که آنها تصمیم گرفتند که اوضاع را به دست خود بگیرند.

آیا فلسطینی‌ها حق دارند در برابر تجاوزات بی وقفه‌ای که در معرض آن هستند مقاومت کنند؟ بدیهیست. تا آنجا که به دو طرف این ماجرا مربوط می شود، هیچ تعادل اخلاقی، سیاسی یا نظامی وجود ندارد. اسرائیل یک کشور دارای سلاح هسته‌ای است که توسط ایالات متحده تا دندان مسلح شده است. موجودیت آن در خطر نیست. این فلسطینی‌ها، سرزمین‌هایشان، و زندگی آنهاست که در معرض خطر نابودی قرار دارد. به نظر می رسد تمدن غربی مایل به ایستادن و نظاره در هنگام نابودی فلسطینی‌ها است. اما فلسطینی‌ها علیه استعمارگران قیام می کنند.